

KOMISIJOS DIREKTYVA 2006/111/EB

2006 m. lapkričio 16 d.

dėl finansinių santykių tarp valstybių narių ir valstybės įmonių skaidrumo ir dėl finansinio skaidrumo tam tikrose įmonėse

(Tekstas svarbus EEE)

(kodifikuota redakcija)

EUROPOS BENDRIJŲ KOMISIJA,

atsižvelgdama į Europos bendrijos steigimo sutartį, ypač į jos 86 straipsnio 3 dalį,

kadangi:

(1) 1980 m. birželio 25 d. Komisijos direktyva 80/723/EEB dėl finansinių santykių tarp valstybių narių ir valstybinių įmonių skaidrumo ir dėl finansinio skaidrumo tam tikrose įmonėse⁽¹⁾ buvo keletą kartų iš esmės keičiama⁽²⁾. Siekiant aiškumo ir racionalumo minėta direktyva turėtų būti kodifikuota.

(2) Valstybės įmonės vaidina svarbų vaidmenį valstybių narių nacionalinėje ekonomikoje.

(3) Valstybės narės dažnai suteikia tam tikroms įmonėms specialiąsias ar išimtines teises arba moka ar skiria kitos rūšies kompensacijas tam tikroms įmonėms, kurioms yra patikėta teikti bendros ekonominės svarbos paslaugas. Šios įmonės dažnai konkuruoja su kitomis įmonėmis.

(4) Sutarties 295 straipsnis nustato, kad Sutartis jokių būdu nepažeidžia valstybių narių normų, reglamentuojančių nuosavybės sistemą. Taikant konkurencijos taisykles neturi būti nepagrįstos diskriminacijos tarp valstybės įmonių bei privačių įmonių. Ši direktyva taikoma ir valstybinėms įmonėms, ir privačioms įmonėms.

(5) Sutartis įpareigoja Komisiją užtikrinti, kad valstybės narės valstybės arba privačioms įmonėms neteiktų bendrosios rinkos principams prieštaraujančios pagalbos.

(6) Vis dėlto sudėtingi finansiniai santykiai tarp nacionalinės valdžios institucijų ir valstybės įmonių gali trukdyti vykdyti šį įpareigojimą.

(7) Sutartyje numatytas pagalbos taisyklės deramai bei veiksmingai taikyti ir valstybės, ir privačioms įmonėms bus galima tik užtikrinus minėtųjų finansinių santykių skaidrumą.

(8) Toks finansinių santykių skaidrumas valstybės įmonių atžvilgiu įgalina aiškiai atskirti valstybės kaip valdžios institucijos vaidmenį nuo valstybės kaip savininkės vaidmens.

(9) 86 straipsnio 1 dalyje valstybėms narėms yra numatyti tam tikri su valstybės įmonėmis ir įmonėmis, kurioms valstybės narės suteikia specialias arba išimtines teises, susiję įpareigojimai. Sutarties 86 straipsnio 2 dalis taikoma įmonėms, kurioms yra patikėta teikti bendros ekonominės svarbos paslaugas. Sutarties 86 straipsnio 3 dalis reikalauja, kad Komisija užtikrintų minėto straipsnio nuostatų taikymą ir numato jai šiam tikslui reikalingas priemones. Kad užtikrintų Sutarties 86 straipsnio nuostatų taikymą, Komisija turi turėti reikiamą informaciją. Tai reikalauja apibrėžti skaidrumo užtikrinimo sąlygas.

(10) Reikėtų paaiškinti, ką reiškia sąvokos „valdžios institucijos“ ir „valstybės įmonės“.

(11) Valstybių narių administracinės teritorinės struktūros skiriasi. Ši direktyva turi apimti kiekvienos valstybės narės visų lygių valdžios institucijas.

(12) Valdžios institucijos gali daryti lemiamą įtaką valstybės įmonėms ne tik dėl to, kad yra jų savininkės arba turi didžiąją kapitalo dalį, bet ir dėl įgaliojimų, kuriuos pagal įmonės veiklą reglamentuojančias taisykles arba akcijų paskirstymo būdą minėtosios valdžios institucijos turi įmonių valdymo arba priežiūros struktūrose.

(13) Viešosios lėšos valstybės įmonėms gali būti teikiamos tiesiogiai arba netiesiogiai. Skaidrumą būtina užtikrinti nepriklausomai nuo viešųjų lėšų teikimo būdo. Taip pat gali prireikti užtikrinti, kad būtų pateikiama atitinkama informacija apie tokio viešųjų lėšų teikimo priežastis ir faktinį jų panaudojimą.

⁽¹⁾ OL L 195, 1980 7 29, p. 35. Direktyva su paskutiniais pakeitimais, padarytais Direktyva 2005/81/EB (OL L 312, 2005 11 29, p. 47).

⁽²⁾ Žr. I priedo A dalį.

- (14) Konkurencijos taisyklių, ypač Sutarties 86 straipsnio taikymą, gali apsunkinti sudėtingos situacijos, susijusios su įvairiomis valstybės įmonių bei privačių įmonių, kurioms suteiktos specialiosios ar išimtinės teisės arba kurioms yra patikėta teikti bendros ekonominės svarbos paslaugas, formomis, taip pat ir su veiklos rūšimis, kuriomis gali užsiimti viena įmonė, taip pat su skirtingu rinkos liberalizavimo įvairiose valstybėse narėse lygiu. Todėl būtina, kad valstybės narės ir Komisija turėtų išsamius duomenis apie tokių įmonių vidaus finansinę ir organizacinę struktūrą, ypač apie atskiras ir patikimas sąskaitas, skirtas kiekvienai įmonės veiklos rūšiai.
- (15) Sąskaitos turėtų parodyti įvairių veiklos rūšių skirtumus, su kiekviena veiklos rūšimi susijusias išlaidas ir įplaukas bei sąnaudų ir įplaukų paskirstymo metodus. Tokios atskiros sąskaitos, viena vertus, turi būti produktams ir paslaugoms, kurių atžvilgiu valstybė narė yra suteikusi specialiąsias arba išimtinės teises arba yra patikėjusi įmonei teikti bendros ekonominės svarbos paslaugas, ir, kita vertus, kiekvienam produktui ar paslaugai, su kuriuo yra susijusi įmonės veikla. Įpareigojimas atskirti sąskaitas netaikomas įmonėms, kurių veikla apsiriboja bendros ekonominės svarbos paslaugų teikimu ir kurios neužsiima jokia kita veikla, išėinančia už bendros ekonominės svarbos paslaugų teikimo ribų. Nėra būtina reikalauti sąskaitų atskyrimo bendros ekonominės svarbos paslaugų arba specialiųjų arba išimtinių teisių srityse, tai taip pat nėra būtina išlaidų ir įplaukų tarp šitų paslaugų ir produktų ir likusių bendros ekonominės svarbos paslaugų arba specialiųjų arba išimtinių teisių paskirstymui.
- (16) Reikalavimas, kad valstybės narės užtikrintų, jog atitinkamos įmonės turėtų tokias atskiras sąskaitas, yra efektyviausias būdas pasiekti, kad tokioms įmonėms būtų teisingai ir veiksmingai taikomos konkurencijos taisyklės. Komisija 1996 m. yra priėmusi Komunikatą dėl Europos interesams bendros svarbos paslaugų ⁽¹⁾, papildytą 2001 m. komunikatu ⁽²⁾, kuriame pabrėžiama jų svarba. Būtina atsižvelgti į tam tikrų sektorių, kurie gali būti susiję su bendros svarbos paslaugomis, tvirtos atitinkamų įmonių padėties rinkoje ir liberalizuojamuose sektoriuose atsirandančios konkurencijos pažeidžiamumo svarbą. Laikantis proporcingumo principo ir norint pasiekti pagrindinį skaidrumo tikslą yra būtina ir tinkama nustatyti tokių atskirų sąskaitų tvarkymo taisykles. Šia direktyva neviršijama to, kas yra būtina norint įgyvendinti Sutarties 5 straipsnio trečioje pastraipoje išdėstytus tikslus.
- (17) Bendrijos priimtos nuostatos tam tikrų sektorių atžvilgiu reikalauja, kad valstybės narės ir tam tikros įmonės tvarkytų atskiras sąskaitas. Būtina užtikrinti vienodų sąlygų taikymą visai ekonominei veiklai visoje Bendrijoje ir taikyti atskirų sąskaitų reikalavimą visoms panašioms situacijoms. Ši direktyva neturėtų pakeisti specialių taisyklių, nustatytų tam pačiam tikslui kitose Bendrijos nuostatose, ir neturėtų būti taikoma įmonių, kurioms taikomos pastarosios nuostatos, veiklai.
- (18) Tam tikroms įmonėms ši direktyva neturėtų būti taikoma dėl jų apyvartos dydžio. Tai taikoma toms įmonėms, kurių veiklos nuostatos nepateisina administracinės pareigos užtikrinti skaidrumą. Atsižvelgiant į ribotą galimą poveikį valstybių narių prekybai, šiuo metu nebūtina reikalauti atskirų tam tikrų kategorijų paslaugų teikimo sąskaitų.
- (19) Ši direktyva nepažeidžia kitų Sutarties nuostatų, ypač 86 straipsnio 2 dalies, 88 ir 296 straipsnių ir jokių kitų taisyklių, nustatančių valstybių narių informacijos teikimą Komisijai, taikymo.
- (20) Tais atvejais, kai taikant atvirą, skaidrią ir nediskriminuojančią procedūrą tam tikram laikotarpiui yra nustatyta kompensacija už bendros ekonominės svarbos paslaugų teikimą, nėra būtina reikalauti, jog tokios įmonės tvarkytų atskiras sąskaitas.
- (21) Minėtosios įmonės konkuruoja su kitomis įmonėmis, gaunamai informacijai turėtų būti taikomas profesinės paslapties reikalavimas.
- (22) Atskaitomybės sistema, pagrįsta pinigų srautų tarp valstybės institucijų ir valstybės įmonių, savo veiklą vykdančių gamybos sektoriuje, *ex post facto* tikrinimais, leis Komisijai vykdyti savo išipareigojimus. Ši kontrolės sistema apima specifinę finansinę informaciją.
- (23) Norint apriboti valstybių narių administracinę naštą, atskaitomybės sistema turėtų naudoti tik viešai prieinamus duomenis ir akcininkams, kuriems priklauso daugiau kaip pusė bendrovės akcijų, prieinama informacija. Turi būti leidžiama pateikti konsoliduotas atskaitas. Nesuderinama parama didžiosioms gamybinio sektoriaus įmonėms turės didžiausią iškreipiamąjį poveikį konkurencijai bendrojoje rinkoje. Dėl to tokią atskaitomybės sistemą šiuo metu galima taikyti tik įmonėms, kurių metinę apyvarta yra daugiau kaip 250 milijonų eurų.

⁽¹⁾ OL C 281, 1996 9 26, p. 3.

⁽²⁾ OL C 17, 2001 1 19, p. 4.

(24) Ši direktyva neturėtų pažeisti valstybių narių įsipareigojimų, susijusių su direktyvų perkėlimo į nacionalinę teisę terminais, numatytais I priedo B dalyje,

ii) kontroliuoja didžiąją dalį su įmonės išleistomis akcijomis susijusių balsų; arba

PRIĖMĖ ŠIĄ DIREKTYVĄ:

iii) gali paskirti daugiau kaip pusę įmonės administracijos, valdymo arba priežiūros tarnybos narių;

1 straipsnis

1. Valstybės narės pagal šią Direktyvą užtikrina finansinių santykių tarp valdžios institucijų ir valstybės įmonių skaidrumą, kad būtų gerai žinoma apie:

a) viešąsias lėšas, kurias valdžios institucijos tiesiogiai skiria atitinkamoms valstybės įmonėms;

b) viešąsias lėšas, kurias valdžios institucijos skiria per valstybės įmonių tarpininkus arba finansų įstaigas;

c) faktinį šių viešųjų lėšų panaudojimą.

2. Nepažeisdamos Bendrijos nustatytų specialiųjų nuostatų, valstybės narės užtikrina, kad bet kurios įmonės, privalančios tvarkyti atskiras sąskaitas, finansinė ir organizacinė struktūra būtų teisingai atspindėta atskiromis sąskaitomis, kad būtų gerai žinoma apie:

a) įvairių veiklos rūšių išlaidos ir įplaukos;

b) išlaidų ir įplaukų priskyrimo įvairioms veiklos rūšims metodai.

2 straipsnis

Šioje direktyvoje:

a) valdžios institucijos – tai visos valdžios institucijos, įskaitant valstybės ir regiono, vietos valdžios ir visas kitas teritorines institucijas;

b) valstybės įmonė – tai bet kuri įmonė, kuriai valdžios institucijos tiesiogiai ar netiesiogiai gali daryti lemiamą įtaką dėl to, kad yra jos savininkės, dėl finansinio dalyvavimo įmonėje arba dėl to, kad tai numato įmonių veiklą reglamentuojančios taisyklės.

Preziumuojama, kad dominuojanti valdžios institucijų įtaka yra tada, kai minėtosios institucijos tiesiogiai arba netiesiogiai įmonėje:

i) turi didžiąją dalį įmonės pasirašyto kapitalo; arba

c) valstybės įmonės, savo veiklą vykdančios gamybos sektoriuje – tai visos įmonės, kurių pagrindinė veikla, t. y. veikla, kuriai tenka ne mažiau kaip 50 % visos metinės apyvartos, yra gamyba; tai įmonės, kurių veikla priskiriama NACE (1 perž.) klasifikacijos D skyriui „Gamyba“, DA poskyriui iki DN poskyrio įskaitytinai ⁽¹⁾;

d) įmonė, privalanti tvarkyti atskiras sąskaitas – tai bet kokia įmonė, turinti specialią arba išimtinę teisę, valstybės narės suteiktą pagal Sutarties 86 straipsnio 1 dalį, arba įmonė, kuriai patikėta teikti bendros ekonominės svarbos paslaugą pagal Sutarties 86 straipsnio 2 dalį, kuri dėl to gauna bet kokios formos kompensaciją už viešąją paslaugą, ir kuri taip pat vykdo ir kitą veiklą;

e) įvairios veiklos rūšys – tai, viena vertus, visi produktai ir paslaugos, kurių atžvilgiu įmonei suteikta specialioji arba išimtinė teisė, arba visos įmonei patikėtos bendros ekonominės svarbos paslaugos, ir, kita vertus, kiekvienas kitas atskiras produktas arba paslauga, su kuriuo yra susijusi įmonės veikla;

f) išimtinės teisės – tai teisės, kurias valstybė narė suteikia vienai įmonei bet kuriuo įstatymu ar kitu teisės aktu, paliekant jai teisę teikti tam tikrą paslaugą ar užsiimti tam tikra veikla nurodytoje geografinėje zonoje;

g) specialiosios teisės – tai teisės, valstybės narės suteikiamos ribotam įmonių skaičiui bet kuriuo įstatymu ar kitu teisės aktu, kuriuo nurodytoje geografinėje zonoje:

i) tokių įmonių, įgaliotų teikti tam tikrą paslaugą ar užsiimti tam tikra veikla, skaičius apribojamas iki dviejų ar daugiau, kitaip nei taikant objektyvius, proporcingus ir nediskriminacinius kriterijus; arba

ii) kelios konkuruojančios įmonės įgaliojamos teikti tam tikrą paslaugą ar užsiimti tam tikra veikla, kitaip nei taikant minėtus kriterijus; arba

⁽¹⁾ OL L 83, 1993 4 3, p. 1.

iii) bet kuriai įmonei ar įmonėms, kitaip nei taikant minėtus kriterijus, suteikiamas bet kuris teisinis ar priežiūros pranašumas, kuris žymiai paveikia bet kurios kitos įmonės galimybę teikti tokią pačią paslaugą ar užsiimti tokia pačia veikla toje pačioje geografinėje zonoje iš esmės tolygiomis sąlygomis.

3 straipsnis

1 straipsnio 1 dalyje minimas skaidrumo reikalavimas visų pirma taikomas tokiose finansinių santykių tarp valdžios institucijų ir valstybės įmonių srityse:

- a) veiklos nuostolių kompensavimui;
- b) kapitalo atsargoms;
- c) negrąžinamoms subsidijoms arba lengvatinėms paskoloms;
- d) finansinėms lengvatoms teikti atsisakant pelno arba išieškant priklausančias sumas;
- e) įprastų įplaukų už panaudotas viešąsias lėšas atsisakymui;
- f) valdžios institucijų nustatytoms piniginėms prievolėms kompensuoti.

4 straipsnis

1. Siekdamas užtikrinti 1 straipsnio 2 dalyje minimą skaidrumą, valstybės narės imasi visų būtinų priemonių užtikrinti, kad kiekviena įmonė, privalanti tvarkyti atskiras sąskaitas:

- a) atskirtų vidaus sąskaitas pagal įvairias veiklos rūšis;
- b) teisingai paskirstytų visas išlaidas ir įplaukas pagal nuosekliai taikomus ir objektyviai pagrįstus savikainos apskaitos principus;
- c) būtų aiškiai nustačiusi savikainos apskaitos principus, pagal kuriuos tvarkomos atskiros sąskaitos.

2. 1 dalies nuostatos taikomos tik veiklai, kuriai netaikomos specialiosios Bendrijos nuostatos, ir nedaro jokio poveikio valstybių narių įsipareigojimams arba prievolėms, atsirandančioms iš Sutarties ar tokių specialiųjų nuostatų.

5 straipsnis

1. Kiek tai susiję su 1 straipsnio 1 dalimi, ši direktyva netaikoma finansiniams santykiams tarp valdžios institucijų ir:

a) valstybės įmonių, kai jie siejasi su paslaugomis, kurių teikimas negali turėti pakankamai didelės įtakos prekybai tarp valstybių narių;

b) centrinių bankų;

c) valstybės kredito įstaigų, kai jie siejasi su viešųjų lėšų indėliais, kuriuos valdžios institucijos padėjo į tokias kredito institucijomis įprastomis komercinėmis sąlygomis;

d) valstybės įmonių, kurių bendroji metinė grynoji apyvarta dvejų ataskaitinių metų laikotarpiu iki metų, kuriais buvo skirtos ar panaudotos 1 straipsnio 1 dalyje minimos lėšos, buvo mažesnė kaip 40 milijonų eurų. Tačiau valstybės kredito įstaigoms atitinkama riba yra balansinė 800 milijonų eurų suma.

2. Kiek tai susiję su 1 straipsnio 2 dalyje minimu skaidrumu, ši direktyva netaikoma:

a) įmonėms, teikiančioms paslaugas, kurių teikimas negali turėti pakankamai didelės įtakos prekybai tarp valstybių narių;

b) įmonėms, kurių bendroji metinė grynoji apyvarta dvejų ataskaitinių metų laikotarpiu iki metų, kuriais ji turėjo specialiąją arba išimtinę teisę, valstybės narės suteiktą pagal Sutarties 86 straipsnio 1 dalį, arba kuriais jai buvo patikėta teikti bendros ekonominės svarbos paslaugą pagal Sutarties 86 straipsnio 2 dalį, yra mažesnė kaip 40 milijonų eurų; tačiau valstybės kredito įstaigoms atitinkama riba yra balansinė 800 milijonų eurų suma;

c) įmonėms, kurioms buvo patikėta teikti bendros ekonominės svarbos paslaugas pagal Sutarties 86 straipsnio 2 dalį, jeigu taikant atvirą, skaidrią ir nediskriminuojančią procedūrą tam tikram laikotarpiui joms yra skirtos kurios nors rūšies kompensacijos.

6 straipsnis

1. Valstybės narės užtikrina, kad Komisija informacija apie 1 straipsnio 1 dalyje minimus finansinius santykius gali naudotis penkerius metus po pabaigos finansinių metų, kuriais atitinkamoms valstybės įmonėms buvo skirtos. Tačiau jeigu tos pačios lėšos yra naudojamos vėlesniais finansiniais metais, penkerių metų terminas prasideda nuo tų finansinių metų pabaigos.

2. Valstybės narės užtikrina, kad Komisija informacija apie 1 straipsnio 2 dalyje minimą įmonių finansinę ir organizacinę struktūrą gali naudotis penkerius metus po pabaigos tų finansinių metų, su kuriais ta informacija yra susijusi.

3. Valstybės narės pateikia Komisijai 1 ir 2 dalyse nurodytą informaciją kartu ir reikiamą aiškinamojo pobūdžio informaciją, ypač susijusią su siekiamais tikslais, jeigu Komisija mano, kad tokia informacija yra būtina reikalinga.

7 straipsnis

Komisija neatskleidžia pagal 6 straipsnio 3 dalį jai pateiktos informacijos, kuriai taikomas profesinės paslapties reikalavimas.

Pirma pastraipa nedraudžia skelbti bendros informacijos arba apžvalgų, jeigu jose nėra duomenų, susijusių su konkrečiomis valstybės įmonėmis, kurioms taikoma ši direktyva.

8 straipsnis

1. Valstybės narės, kurių valstybės įmonės veikia gamybiniame sektoriuje, kasmet teikia Komisijai 2 ir 3 dalyse nustatytą finansinę informaciją pagal 5 dalyje nurodytą grafiką.

2. Finansinė informacija, kurios prašoma iš kiekvienos valstybės įmonės, veikiančios gamybiniame sektoriuje ir pagal 4 dalį, yra metinė ataskaita ir metinė finansinė atskaitomybė pagal Tarybos direktyvoje 78/660/EEB pateiktą apibrėžimą⁽¹⁾. Metinę finansinę atskaitomybę ir metinę ataskaitą sudaro balansas ir pelno/nuostolio ataskaita, paaiškinamieji raštai, kartu su apskaitos politikos, direktorių ataskaitomis, atskirų padalinių ir veiklos ataskaitomis. Be to, pateikiami pranešimai apie akcininkų susirinkimus ir kita susijusi informacija.

Reikalaujamas ataskaitas atskirai teikia kiekviena valstybės įmonė, taip pat patronuojanti arba subpatronuojanti bendrovė, kuri sujungia kelias valstybės įmones, jeigu pagal bendrą patronuojančios arba subpatronuojančios bendrovės pardavimo rezultatą ją galima laikyti „gamybine“.

3. Pateikiama toliau nurodyta kita, nei nurodyta 2 dalyje, informacija, jeigu ji neatskleista kiekvienos valstybės įmonės metinėje ataskaitoje ir metinėje finansinėje atskaitomybėje:

a) acinio kapitalo ar kvazikapitalo lėšų, kurios savo pobūdžiu panašios į nuosavą kapitalą, teikimas, nurodant tokių lėšų teikimo sąlygas (ar akcijos paprastosios, privilegijuotosios,

atidėtosios ar konvertuojamosios akcijos ir palūkanų normas; su akcijomis susijusias teises į dividendus arba konvertavimo teises);

b) negrąžintinos paskolos arba paskolos, kurios yra grąžintinos tik tam tikromis aplinkybėmis;

c) bet kokios įmonei suteiktos paskolos, įskaitant paskolos viršijimą bei kapitalo investicijų avansines sumas, nurodant palūkanų normas ir paskolos bei jos garantijos, jeigu paskolą gaunanti įmonė tokią pateikia skolintojui, sąlygas;

d) valdžios institucijų suteiktas paskolos finansavimo garantijas įmonei (nurodant sąlygas ir už šias garantijas įmonių mokamus mokesčius);

e) išmokėtus dividendus ir nepaskirstytą pelną;

f) kitas valstybės įsikišimo formas, ypač sumų, kurias valstybei skolingos valstybės įmonės, dovanojimą, įskaitant, *inter alia*, paskolų, negrąžintinų paskolų, bendrovių pelno arba socialinių mokesčių ar kitų panašių mokesčių mokėjimą.

A punkte nurodytą acinų kapitalą sudaro valstybės tiesiogiai įmokėtas acinis kapitalas ir bet koks gautas acinis kapitalas, kurį reikiamai valstybės įmonei įmoka tai pačiai grupei priklausanti arba nepriklausanti patronuojanti valstybinė bendrovė arba kita valstybės įmonė, taip pat ir finansinės institucijos. Visais atvejais nurodomas ryšys tarp finansuotojo ir gavėjo.

4. 2 ir 3 dalyse reikalaujamą informaciją turi pateikti visos valstybės įmonės, kurių apyvarta paskutiniaisiais finansiniais metais buvo didesnė kaip 250 milijonų eurų.

Pirmiau nurodytą informaciją teikia atskirai kiekviena valstybės įmonė, įskaitant kitose valstybėse narėse veikiančias įmones, ir, kur reikia, ją sudaro duomenys apie visus sandorius tarp įvairių valstybės įmonių grupės viduje ir tarp tokių įmonių grupių, taip pat apie tiesioginius sandorius tarp valstybės įmonės ir valstybės.

Kai kurios valstybės įmonės paskirsto savo veiklą kelioms įmonėms – atskiriems juridiniams asmenims. Iš tokių įmonių Komisija pageidauja gauti vieną konsoliduotą ataskaitą. Konsolidacija turėtų atspindėti tame pačiame arba artimai susijusiuose sektoriuose veikiančios įmonių grupės ekonominę padėtį. Konsoliduotą ataskaitą, kurias pateikia skirtingos ir grynai finansinės patronuojančios įmonės, nepakanka.

⁽¹⁾ OL L 222, 1978 8 14, p. 11.

5. 2 ir 3 dalyse nurodyta informacija pateikiama Komisijai kiekvienais metais.

Informacija pateikiama per 15 darbo dienų po tam tikros valstybės įmonės metinės ataskaitos paskelbimo. Bet koku atveju ir ypatingai įmonės, kurios neskelbia metinių ataskaitų, reikalingą informaciją pateikia ne vėliau kaip praėjus devyniems mėnesiams po įmonės finansinių metų pabaigos.

6. Tam, kad nustatyti įmonių, kurioms taikoma ši atskaitomybės sistema, skaičių, valstybės narės pateikia Komisijai bendrovių, kurioms taikomas šis straipsnis, sąrašą ir jų apyvartą. Sąrašas patikslinamas iki kiekvienų metų kovo 31 d.

7. Valstybės narės teiks Komisijai papildomą informaciją, kuri, jos nuomone, reikalinga, norint išsamiai įvertinti pateiktus duomenis.

9 straipsnis

Komisija reguliariai praneša valstybėms narėms apie šios direktyvos taikymo rezultatus.

10 straipsnis

Direktyva 80/723/EEB su pakeitimais, padarytais direktyvomis, nurodytomis I priedo A dalyje, yra panaikinama nepažeidžiant valstybių narių įsipareigojimų, susijusių su direktyvų perkėlimo į nacionalinę teisę terminais, numatytais I priedo B dalyje.

Nuorodos į panaikintą direktyvą laikomos nuorodomis į šią direktyvą ir skaitomos pagal II priede pateiktą atitikmenų lentelę.

11 straipsnis

Ši direktyva įsigalioja 2006 m. gruodžio 20 d.

12 straipsnis

Ši direktyva skirta valstybėms narėms.

Priimta Briuselyje, 2006 m. lapkričio 16 d.

Komisijos vardu

Neelie KROES

Komisijos narė

I PRIEDAS

A DALIS

PANAIKINAMA DIREKTYVA SU VĖLESNIAIS PAKEITIMAIS

(nurodyta 10 straipsnyje)

Komisijos direktyva 80/723/EEB	(OL L 195, 1980 7 29, p. 35)
Komisijos direktyva 85/413/EEB	(OL L 229, 1985 8 28, p. 20)
Komisijos direktyva 93/84/EEB	(OL L 254, 1993 10 12, p. 16)
Komisijos direktyva 2000/52/EB	(OL L 193, 2000 7 29, p. 75)
Komisijos direktyva 2005/81/EB	(OL L 312, 2005 11 29, p. 47)

B DALIS

PERKĖLIMO Į NACIONALINĘ TEISĘ TERMINŲ SĄRAŠAS

(nurodytas 10 straipsnyje)

Direktyva	Perkėlimo terminas
80/723/EEB	1981 m. gruodžio 31 d.
85/413/EEB	1986 m. sausio 1 d.
93/84/EEB	1993 m. lapkričio 1 d.
2000/52/EB	2001 m. liepos 31 d.
2005/81/EB	2006 m. gruodžio 19 d.

II PRIEDAS

ATITIKMENŲ LENTELĖ

Direktyva 80/723/EEB	Ši direktyva
1 straipsnis	1 straipsnis
2 straipsnio 1 dalies įžanginė frazė	2 straipsnio įžanginė frazė
2 straipsnio 1 dalies a punktas	2 straipsnio a punktas
2 straipsnio 1 dalies b punktas	2 straipsnio b punkto pirma pastraipa
2 straipsnio 1 dalies c–f punktai	2 straipsnio c–f punktai
2 straipsnio 1 dalies g punkto įžanginė frazė	2 straipsnio g punkto įžanginė frazė
2 straipsnio 1 dalies g punkto pirma įtrauka	2 straipsnio g punkto i papunktis
2 straipsnio 1 dalies g punkto antra įtrauka	2 straipsnio g punkto ii papunktis
2 straipsnio 1 dalies g punkto trečia įtrauka	2 straipsnio g punkto iii papunktis
2 straipsnio 2 dalies įžanginė frazė	2 straipsnio b punkto antros pastraipos įžanginė frazė
2 straipsnio 2 dalies a punktas	2 straipsnio 2 dalies b punkto antros pastraipos i punktas
2 straipsnio 2 dalies b punktas	2 straipsnio 2 dalies b punkto antros pastraipos ii punktas
2 straipsnio 2 dalies c punktas	2 straipsnio 2 dalies b punkto antros pastraipos iii punktas
3 straipsnis	3 straipsnis
3a straipsnis	4 straipsnis
4 straipsnis	5 straipsnis
5 straipsnis	6 straipsnis
5a straipsnio 1 dalis	8 straipsnio 1 dalis
5a straipsnio 2 dalies pirmos pastraipos įžanginė frazė	8 straipsnio 2 dalies pirma pastraipa
5a straipsnio 2 dalies pirmos pastraipos i punktas	8 straipsnio 2 dalies pirma pastraipa
5a straipsnio 2 dalies antros pastraipos įžanginė frazė	8 straipsnio 3 dalies pirmos pastraipos įžanginė frazė
5a straipsnio 2 dalies antros pastraipos ii punktas	8 straipsnio 3 dalies pirmos pastraipos a punktas
5a straipsnio 2 dalies antros pastraipos iii punktas	8 straipsnio 3 dalies pirmos pastraipos b punktas
5a straipsnio 2 dalies antros pastraipos iv punktas	8 straipsnio 3 dalies pirmos pastraipos c punktas
5a straipsnio 2 dalies antros pastraipos v punktas	8 straipsnio 3 dalies pirmos pastraipos d punktas
5a straipsnio 2 dalies antros pastraipos vi punktas	8 straipsnio 3 dalies pirmos pastraipos e punktas
5a straipsnio 2 dalies antros pastraipos vii punktas	8 straipsnio 3 dalies pirmos pastraipos f punktas
5a straipsnio 3 dalies pirma pastraipa	8 straipsnio 4 dalies pirma pastraipa
5a straipsnio 3 dalies antros pastraipos pirmas sakiny	8 straipsnio 4 dalies antra pastraipa
5a straipsnio 3 dalies antros pastraipos antras sakiny	8 straipsnio 3 dalies antros pastraipos pirmas sakiny
5a straipsnio 3 dalies antros pastraipos trečias sakiny	8 straipsnio 3 dalies antros pastraipos antras sakiny
5a straipsnio 3 dalies antros pastraipos paskutinis sakiny	8 straipsnio 2 dalies antra pastraipa
5a straipsnio 3 dalies trečia pastraipa	8 straipsnio 4 dalies trečia pastraipa

Direktyva 80/723/EEB	Ši direktyva
5a straipsnio 4 dalies pirma pastraipa	8 straipsnio 5 dalies pirma pastraipa
5a straipsnio 4 dalies antra pastraipa	8 straipsnio 5 dalies antra pastraipa
5a straipsnio 4 dalies trečia pastraipa	8 straipsnio 6 dalis
5a straipsnio 5 dalis	—
5a straipsnio 6 dalis	8 straipsnio 7 dalis
6 straipsnio 1 dalis	7 straipsnio pirma pastraipa
6 straipsnio 2 dalis	7 straipsnio antra pastraipa
7 straipsnis	9 straipsnis
8 straipsnis	—
—	10 straipsnis
—	11 straipsnis
9 straipsnis	12 straipsnis
—	I priedas
—	II priedas